

FERÐSLUÓHAPP

LANDSVERK BROYTIR BILVERJUR

Sambært Landsverki, so hendu fleiri stórir skaðar av, at bilar rendu inn í endan á bilverjum. Tí vóru endarnir snaraðir niður í vegin. Men tá hendan loysnin ikki altíð hevur verið nøktandi, verður bilverjan nú snarað burtur frá vegnum

Eiríkur Lindenskov

Í sambandi við ferðsluóhappi á Sundi mánakvøldið vendu vit okkum til Landsverk at vita, hvat tey halda um vandan, sum stendst av bilverjum, sum virka sum loppfjalir, tá bilar koyra á tær. Men Heini Eysturoy, deildarleiðari, kundi ikki svara, tí slíkir fyrspurningar frá fjølmiðlum skulu ganga ígjøgnum serliga fjølmiðlaráðgevan hjá Landsverki. Og frá honum fingur vit soljóðandi svar:

»Svar frá Landsverki viðvíkjandi grein á In.fo um ferðsluóhapp á Sundi – eftir avtalu við Áka Bertholdsen. Landsverk arbeiðir

áhaldandi fyri at betra um ferðslutrygdina á landsvegakervinum og fylgir nágreiniliga við teirri gransking og ráki á ferðslutrygdarøkinum, sum fer fram í grannalondum okkara. Talan er sostatt um loysnir, sum eru royndar aðrastaðni, áðrenn vit gera av at seta tær í verk herheima.

Fyri 10-20 árum síðani stóð endin á eini bilverju beint út. Hetta elvdi til okkurt álvarsligt ferðsluóhapp, tá bilar rendu í endan á bilverjuni. Eftir hetta varð gjørt av at føra endan á bilverjuni á skák niður í vegjaðaran, so áðurnevndi vandi var burtur, um óhapp skuldi hent. Broytingin bar í sær,

at skráin undir óhepnium umstøðum kann virka sum rampa, tá bilur við nógvari ferð rennur á endan á bilverjuni. Hildið varð, at hendan broytingin var ein munandi betring av tí, sum hevði verið frammanundan. Tað vil siga, at fyrimunirnir við broytingini vórðu mettir at vera væl størri enn vansarnir.

Tá vit so kortini uppliva, at tað hóast hetta hava verið tilburðir, har hendan loysnin ikki altíð hevur verið nøktandi, verður bilverjan nú snarað burtur frá vegnum. Talan kann vera um ymsar variantar av hesi loysnini, alt eftir hvat umstøðurnar á einstaka staðnum loyva. Hetta ger Landsverk í stóran mun, tá nýggjar bilverjur skulu settast upp, ella gamlar verða umvaldar. Onkra staðni er sett upp ein absorberandi pláta til at gera ein møguligan samanstoyt bleytari.

Í greinini á In.fo verður somuleiðis víst á, at alt ov nógv hol eru í bilverjuni. Hesum eru vit á Landsverki samd í, tí best er at hava so

samanhangandi bilverju, sum gjørligt. Til tað er at siga, at tíverri er eisini neyðugt at taka onnur atlit. Eitt nú atgongd til seyðarættir, seyðarakstur, jarðarteigar og annað í slíkum sambandi.

Landsverk hevur í 2014 eina játtan á góðar 6 mió.

kr. til trygdartiltøk. Játtanin verður brúkt til eitt nú at tryggja síðuøkir við bilverju (0,8 mió. kr.), at gera rumlifoyrir (0,2 mió. kr.), at fáa trygdarútbúnað í smærru tunlarnar (1,6 mió. kr.), dagføra skeltir (0,5 mió. kr.), betra um og tryggja

smærru bygdaveginar (0,7mió. kr.), tryggja vegamót (0,5 mió. kr.), seta upp ljós á útsettum økjum (1,4 mió. kr.) og samstarv við kommunur um ferðslutrygdarætlanir (0,3 mió. kr.).«

eirikur@sos.fo

Tá bilverjan er vandamikil

Ferðsluóhappið á Sundi mánadagin var dømi um, har bilverjan setti trygdina í váða

Eiríkur Lindenskov

Hevði tað ikki verið fyri bilverjuna við landsvegin á Sundi, so er als ikki vist, at ferðsluóhappið mánakvøldið gjørdist so ógvusligt. Fyri

fólk, sum var á staðnum, bendi nógv á, at bilurin er farin oman av vegnum, tí hann koyrði upp eftir skráanum á bilverjuni, har endin gongur niður í vegin. Soleiðis hevur bilverjan helst virkað

sum ein loppfjøl, og helst elvt til, at bilurin er koppaður og farin oman av vegnum.

Í øllum førum fór bilurin út av vegnum gjøgnum opið í bilverjuni. Um bilverjan var heil, so hevði bilurin uttan iva farið akandi fram við bilverjuni, soleiðis sum eisini endamálið er við eini bilverju.

Hesi op í bilverjunum síggjast ymsastaðni, har pláss er gjørt til fólk ella seyð

ella til ymsar installationir.

Eitt dømi um hetta var ein ferðsluvánlukka í Vágum í fjør summar, sum kostaði trimum monnum lívið. Bilurin koyrði upp eftir skráninginum á bilverjuni, sum soleiðis eisini virkaði sum ein loppfjøl.

Men álvarsligar van-lukkur eru eisini hendar, tá blilar hava koyrt inn í endan á bilverju, har hon ikki hevur skráað niður í vegin.

Óhappið mánakvøldið hendi, tá kvinna, sum koyrði norðureftir, yvirhálaði ein betongbil og misti tamarhaldið á bilinum soleiðis at hon snaraði ov langt út av vegjaðaranum. Hetta hendi júst har, sum eitt hol er í bilverjuni upp á einar 10 metrar. Báðir endarnir á bilverjuni ganga skrátt niður í vegin.

Høgra hjól á bilinum nertir bilverjuna, har hon endar, meðan vinstahjól rakar bilverjuna, har hon byrjar aftur. Men har er – sum myndin vísir – ein skrái frá vegnum og upp á bilverjuna. Hesin skrái virkar sum

loppfjøl, ið fær bilin við nógvu ferðini at flúgva. Hevði bilverjan verið heil, so hevði kvinnan í ringasta føri skrahlaðið síðuna á bilinum – men hon hevði neyvan farið út av. Hevði eingin bilverja verið, so kundi hon kanska rættað upp aftur og komið inn aftur á vegin, tí nóg mikið av plássi var uttan fyri bilverjuna.

Landsverk hevur uttan iva nakað at hugsa um – og um teir ikki eiga at tippa holini í bilverjunum fram við landsvegnum.

Bilverjan má fyrst og fremst vera til at økja trygdina.

eirikur@sos.fo